

כ"ב אייר, תשע"ד, 22.5.2014

גיליון מס' 409

פרשת במדבר

מחדשים ומעמיקים את הקשר

מאת הרב דוד בן זון

בהתחלה זה היה בדברים קטנים, לא כל כך מורגשים. לאט לאט, הצטברו הדברים הקטנים, וברבות הימים הורגשה תחילתו של מעין נתק בין בני הזוג. לא משהו סופי, אך בהחלט משהו שכבר ניתן לחוש בו. שניהם חשו בתהליך, אך נתנו למציאות לעשות את שלה.

הימים המשיכו לחלוף לאיטם, אך המגמה נשארה. האיש והאישה כבר לא כל כך דיברו ביניהם. מדי פעם החליפו מילה מאוצר המילים השגורות בפה, אך לא נותר ביניהם חיבור אמיתי שיש בו ממש. הקשר התרופף. האהבה, ההשקעה, האכפתיות שהיו בתחילת הקשר נמוגו אט-אט.

ואז זה הגיע. אותו יום נורא שבו האישה החליטה לעזוב את הבית. הסבירה לאיש שזהו, היא כבר לא רואה טעם בקשר והלכה. במהלך השיחה היא הודתה בפני האיש שכן, פעם זה היה משהו, פעם האהבה פרוחה ביניהם, פעם זה היה מרגש מאוד, אבל לא נותר מזה דבר. לאחר שעזבה ניסתה האישה לחפש לעצמה אהבות אחרות. אהבות חדשות, מרגשות.

והאיש? האיש נותר פגוע, נעלב וכועס. הוא עיכל והפנים שכבר אין לו שותפה, שנשאר לבדו. האהבה הגדולה שהייתה הפכה לזיכרון מדכא ועמום. אולם, כיוון שהכיר היטב את אשתו, עדיין קיווה והאמין שיבוא היום בו תבין שטעתה בכך שעזבה אותו וויתרה על הקשר המיוחד שהיה ביניהם. גם הוא התפנה לעצור ולשאול את עצמו מה היה ניתן לעשות כדי למנוע מהקשר הזוגי להידרדר כך. הוא הבין שאם היה מנהל איתה שיחה רצינית, אמיתית גלויה, שיחה שתחדור מלב אל לב, היה סיכוי שיקרה משהו. הוא נזכר עד כמה הוא אוהב אותה וקיווה בכל ליבו שיחד יצליחו להדליק את הניצוץ הכבוי ושהאהבה תשוב ותפרח. הוא האמין שאם וכאשר יפגשו יצליחו לגרום לה להבין עד כמה הוא אוהב אותה, ועד כמה הוא תלוי בה. הוא גם קיווה שבהמשך הדרך הם יצליחו להאיר את הקשר באור של חיבור פנימי עמוק ביניהם, ולא רק בחיבור טכני שאינו חודר ללבבות.

יום אחד הוא החליט שהגיע הזמן. בהתרגשות גדולה ניגש אל הטלפון, חייג אליה וכשענתה הזמין אותה לשיחה. הוא ביקש שיפגשו לא בבית קפה הומה אדם, ולא באמצע השוק, אלא במקום רומנטי, שבו יוכלו רק שניהם לשבת בשקט ולהקשיב האחד לרעהו, בדיוק כמו שקרה בתחילת הקשר ביניהם, לפני שנים רבות. הוא רצה שזה יהיה כמו אז, בתחילת הקשר, כשיצאו יחד לטיול במדבר. כשחשב על כך נזכר בתמימות הרבה שהיתה בהם.

כשחשב על הפגישה הצפויה חש שבאותו זיכרון טמון אולי גם העתיד. הוא קיווה מאוד שהפעם יקרה משהו...

את השתקפות הסיפור הדרמטי הזה אנו קוראים השבת בהפטרה המופלאה שכתב הנביא הושע: הַנְּהִי אֲנִי לְמַעַן תִּתְקַיֵּי מִיַּד בְּרִי עַל לַבָּהּ.

יוצאים שוב לטיול משותף אל המדבר. ה' וישראל.

ה' נוטל את היוזמה, ומדבר על לבה של כנסת ישראל. אולי יקרה משהו. אבל זה לא מספיק, צריך גם שינוי של היחס, שהקשר לא רק קשר טכני אלא קשר פנימי מחמם: לָהּ בַּיּוֹם תִּתְקַאֲרַנְּ אִם אִישׁ יִשְׁוֹלָתְךָ אִי לִי עוֹד בְּעַלְי.

והיא, כנסת ישראל, בונה מחדש את הקשר עם הקב"ה ממקום שנקרא "אישי" – מקום הנובע מעומק האישיות, ולא ממקום קנייני או חיצוני של בעלות "בעלי", אלא קשר עמוק. אוהב.

אולי סוף סוף היא תבין כמה הוא אוהב אותה, והוא גם הוא יבין כמה היא אוהבת אותו.

זהו נסיון לכרות ברית מחודשת ביניהם. קשר כזה, שיוכל להאמיר: תִּתְקַאֲרַנְּ אִם אִישׁ יִשְׁוֹלָתְךָ אִי לִי בְּצִדְקָ וּבְאִדְרָתְשׁוֹ תִּתְקַאֲרַנְּ אִם אִישׁ יִשְׁוֹלָתְךָ אִי לִי בְּאִמּוֹנָה וְיָדַעְתָּ אֶת ה'.

הרב דוד בן זון, רב במכירת יונתן שבקיבוץ עלומים.

מחנך בבית ספר הימלפרב, ירושלים

אפשר לקבל את דף פרשת השבוע של הקיבוץ הדתי בדואר אלקטרוני או לראות אותו באינטרנט באתר של תנועת הקיבוץ הדתי בכתובת: www.kdati.org.il/parashat/hashavua.htm כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il ולרשום subscribe בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב unsubscribe בשורת הנושא. תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il

אתר האינטרנט של הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il

מוזכרות הקיבוץ הדתי קיבוץ בארות יצחק, מיקוד: 6090500 | טל': 03-607-2777 | פקס: 03-695-7039